

בקיבוץ כפר מנחם

אדר התשע"ז מרץ 2017

(כנימי)

גיליון מס. 85

משולחן המזכירות

המזכירות עומדת בפני הרבה אתגרים בתקופה הקרובה. הנהלה חדשה, איתור מנהל קהילה חדש, תקציב-2017 וכמובן המשך הפרויקטים של התשתיות, קליטת בנים ושיוך דירות.

עבודה של מנהלת קהילה – מכוון שמתחלפים בו זמנית גם יו"ר קהילה וגם מנהל קהילה, ביקשנו משולה שתמשיך בתפקיד לעוד כחצי שנה כדי שנוכל לאתר מחליף ראוי ולחפיפה מסודרת. הוקם צוות לאיתור מחליף עם ניסיון בניהול קהילה (חברי הצוות מרקוס, תמיר, מתן לפידות, בועז ושושי –מש"א) בינתיים שולה ממשיכה לטפל בכל הנושאים שטיפלה לפני כן. אני רוצה להודות לשולה שהחליטה להמשיך לעבוד בכפר מנחם ולהוביל את כל המהלכים.

ברכה – מכיוון שביצוע שיפוץ בברכה תלוי במועד עונת הרחצה, למרות שלא תמו הדיונים על תקציב הקהילה, ומתוך הכרה בחשיבות הברכה כמרכז חברתי לישוב, המזכירות החליטה לאשר שיפוץ חלקי במלתחות בעיקר של הנשים.

מועדון לחבר – בכוונה כתבתי "מועדון לחבר". המועדון שייך לחברי הקיבוץ ומיועד לפעילויות חברתיות ופגישות. לכן, הוחלט לאסור מסיבות ילדים במועדון. בנוסף, נוציא תקנון לשימוש המועדון שמחייב גם את "משתמשי המשרדים".

תקציב 2017 – החוק החדש פוגע פגיעה משמעותית מאד בתקציב הקהילה. הפגיעה כ-2 מיליון ש"ח. הוקם צוות שתפקידו לנסות ולעמוד במשימת הקטנת ההכנסות לקהילה תוך מינימום פגיעה ישירה בחברים. הצוות הכין הצעה שתובא לשיחת הסברה לפני קבלת החלטות. השיחה תתקיים ביום ראשון 26.3 בשעה 19:00 במועדון. **הנושא נוגע לכולנו**, מקוים לראות את כולכם. דף מידע לקראת השיחה חולק בתאי הדואר.

רשם : מרקוס שנהב

דיווחים.

בית עלמין - יוסי שרון סיים את כל תפקידיו בבית העלמין כולל את הטיפול בנושא הקבורה .
מחליף אותו יזהר זלינגר.
ליוסי תודה רבה על מסירותך, אחריותך ורגישותך הרבה . היית לעזר רב לחברים
ברגעים לא קלים .

מועדון – למרות הודעות קודמות, מירי שרון ממשיכה בשלב הזה בתפקידה
במועדון.

חשמליה ותקשורת- קלאודיו מסיים את עבודתו בחשמליה.
טיגראן מחליף את קלאודיו בקריאת המונים. על שינויים נוספים נודיע בהמשך.
לקלאודיו רוב תודות על מילוי התפקיד שדרש מסירות, אחריות ותגובות מידידות
ודחופות.
שיוך דירות- נמשכות ההכנות הנדרשות להגשת החומר למנהל. במסגרת המסמכים
הנדרשים למינהל יש להמציא לנו תעודת פטירה וצו ירושה /קיום צוואה של חברים
שנפטרו לאחר היום הקובע. להשלמת התביעה נמדדים בימים אלו על ידי מודד
חיצוני כל המגרשים הריקים בשטח הקיבוץ, כ- 22 מגרשים ועוד מספר מגרשים
שנעשה בהם שינוי.

קליטה- צוות הקליטה ממליץ ליעד את המגרשים הריקים בשטח הקיבוץ לבנים
המעוניינים להיקלט, ויכולים להתחיל בבניה מיד עם קבלת היתרים מהמנהל.
זכות קדימה למשפחות נמצאות בתהליך וסיימו את כל הנדרש מתהליך הקליטה.
שולה.

מועדת בריאות

גם כאן, עקב גל שמועות, ברצוני להבהיר מספר דברים :
כידוע עקב השינוי במיסוי שהושת על התנועה הקיבוצית, הוקם צוות שמתפקידו
לבדוק הפחתת הוצאות וחסכון. הצוות פנה לבדוק אפשרויות חסכון במערכת
הבריאות, שכידוע תקציבה הוא הגדול ביותר. כינסתי את ועדת הבריאות שחבריה
הם : אברהם טולדו, גינה קריסטל, מרים קליין, עדנה קפלן ואנוכי. הועדה הביאה
מספר המלצות בפני הצוות.
ההמלצות היו בעיקר בנושא הסבסודים וההסעות ולמרות השמועות, אין שום כוונה
לסגור את המרפאה. כאשר תהיינה החלטות הן יפורסמו.
השינוי היחידי שנעשה הוא ביטול שרותי הגולפית של ישראל וזאת עקב הצורך
שהלך ופחת בשרות זה. כאן המקום להודות לישראל על שנים רבות של שרות
לחברים במסירות אין קץ בכל שעות היום והלילה .
אמנון

מהחשמליה

עקב שאלות של חברים, ברצוני להבהיר מספר דברים :
לאחרונה, בגלל שינויים בענף החשמל בקיבוץ והקמת "חברת החלוקה", קלאודיו עוזב את הענף.
בשלב זה הענף ימשיך לתפקד כמקודם וזאת עד הודעה חדשה. אנו נותנים שירותי חשמל לכל הקיבוץ ובעבודות גדולות, נעזרים בגורמי חוץ, במיוחד חיים יפרח אשר גר בכפר מנחם. אנו(עמוס ואני) נהיה, בשלב זה, גם הכתובת לתקלות במערכת הטלפונים.
כמה מילים על חברת החלוקה אותה הזכרתי בהתחלה :
רשות החשמל, שהוא גוף אשר אחראי על כל מערכות החשמל בארץ, כולל חברת החשמל, מאלץ גופים גדולים, כמו הקבוצים, להקים חברה בע"מ נפרדת מהקיבוץ ובמקרה של כפר מנחם, שייכת לקיבוץ, אשר תהיה אחראית על כל מערכת החשמל בקבוץ, כולל מניית החשמל של הצרכנים השונים וטיפול ברשת. בפועל הקמת החברה, משמעותה המעשית היא קשר עם רואי חשבון, עורכי דין, מחשוב וכו'..
בכפר מנחם מונה שלומי גרבר כפרויקטור של הקמת החברה והעבודה תסתיים עוד מספר חדשים. החברה חייבת לעבוד לפי כללים מאד ברורים שנקבעו על ידי הרשות. עם סיום התהליך של הקמת החברה, מטבע הדברים, תהיה התארגנות אחרת של ענף החשמל ועל כך יהיה דיווח נוסף. אני מניח שלא יהיה מצב שלא תהיה כתובת לטיפול במערכת החשמל של כפר מנחם בעתיד הקרוב (בתקווה), יתחילו העבודות על תשתיות החשמל החדשות ומנייה מרחוק. וגם על כך יהיה דיווח נוסף.
אני רוצה להודות לקלאודיו על עבודתו רבת השנים בענף ולאחל לו הצלחה בהמשך. אמנון

עליה בממדי הפשיעה צריך להיות מעורבים בפתרון

אנחנו צריכים להבין שהמציאות משתנה, ממדי הפשיעה באזור שלנו נמצאים בעליה ואם נתייחס רק למעגל-20 ק"מ סביבנו, כבר תקופה שאין לילה ללא התפרצויות וגניבת רכוש כולל התפרצויות יום.
תכשיטים, מזומן, קופות, כספומטים, כלי רכב פרטיים, טרקטורים, טרקטורונים, בע"ח, ציוד חקלאי, תנובת מטעים, חומרי גלם מהתעשייה ונזקים לתשתיות ואמצעי המיגון ביישובים. מכל הבא ליד.
המדינה לא מצליחה למגר את הפשיעה וכאשר זה מגיע לטיפול של המשטרה היא נאלצת למשוך את השמיכה מצד לצד בשביל לנסות לתת מענה ולסייע לאזרח לשמור על ביתו ועל רכושו. המשטרה כידוע לא עוסקת רק במאבק בפשיעה אלא במגוון נושאים סביב השעון.
גורמי המשטרה אומרים באופן הכי ברור: כי "מי שלא יעזור לעצמו יישאר ללא מענה הולם" והכוונה היא שבשביל להתמודד עם השוד והגזל חייב האזרח לשתף פעולה עם המשטרה.
ביום ובלילה, ראית אדם זר הנראה לך חשוד? –דווח מיד למוקד 100.
הקפידו על נעילת הבתים, הפעלת אמצעי מיגון.
היו בעלי הבית על היישוב היפה שלנו גם בשטחים הציבוריים ובדרכים ולא רק בחצרות שלכם ובבתים הפרטיים.
ניתן לפנות בנימוס לכל אדם זר בשאלה, מהיכן הוא, לאן בא וכו'

עבודתם של נציגי הציבור הוא לבקש מהמשטרה פתרונות אבל כאזרחים במדינה יש לנו אחריות בשמירה על הרכוש שלנו ועל היישוב שלנו.
לשירותכם טלפון של השומר-לילה בקיבוץ: 052-3808811.
רכז ביטחון, גידי: 052-3919369

נותנים ערבויות לבניה

בשנים האחרונות התברכו הקיבוצים בקליטה מאסיבית של בניים ובנות הנשארים או שבים לבנות את ביתם בקיבוץ. מגמה מבורכת זו כרוכה בקושי במימון בניית / רכישת / שיפוץ הבית והתשתיות הכרוכות בו. הקושי נובע מכך שזכויות החכירה בקרקע רשומות על שם הקיבוץ, והנקלטים אינם יכולים לקבל הלוואת משכנתא בגין הבית.

"במקום הזה", מספרת אתי פלקסר, מרכזת נושא הערבויות לשיכון בקמ"ע, "נכנסת הקרן לתמונה. הקרן נותנת לבנק ערבות להלוואה שנוטל החבר, ובעזרתה מעמיד הבנק הלוואה לחברים מכל הקיבוצים הנכנסים להסדר, משניר ועד איילות". ההסדר הוקם בשנת 2013 וקמ"ע עובדת היום עם שלושת הבנקים הגדולים: פועלים, לאומי, מזרחי, ונמצאת במו"מ עם בנק דיסקונט.

עד כה נעזרו בערבויות קרן קמ"ע 318 משפחות, בעשרות קיבוצים, בהיקף הלוואות של 180 מל"ש"ח.

מנהל מחלקת הכלכלה, ומנכ"ל קרן קמ"ע דגן לוין הוסיף: "במקביל עוסקת קמ"ע ביחד עם אגף כלכלה של התנועה הקיבוצית בגיבוש "הדור הבא" של הלוואות השיכון: הלוואות למימון רכישת הזכויות לקיבוץ ולחבריו בחלופות השיוך - בחלופת האגודה (החלטה 1488) ובחלופת המנהל (החלטה 1469 - הלוואות גישור). הקמת מודל גנרי להלוואות אלו מחייב פתרון סוגיות מגוונות - כלכליות, רגולטוריות ופרוצדוראליות, אך אני מאמין שנפתור אותן כי ביסודו של דבר כלכלית הלוואות אלו אטרקטיביות לבנקים".

שאלתה לממונים על מערכת החינוך בקיבוץ ובישוב ולהנהלת ענף המזון

האם שעת האוכל (במקרה זה ארוחת הצהריים) אינה נכללת במערכת החינוך?
 האם מקובל עליכם הרעש הבלתי נסבל הזה בשעת הארוחה? האם הוא מקובל על מנהלי ענף המזון?
 נדמה לי שהרעש הזה חורג מכל נורמה של נימוסי שולחן מקובלים, וראוי שיטופל לטובת האוכלים ועוד יותר לטובת חינוך הילדים והנוער!!!
 מחכה לתשובה.
 יחיעם יוגב

תשובת רעות מנהלת החינוך החברתי:

בכפר מנחם ישנם 400 ילדים, ילדות, נערים ונערות בגילאי א' עד יב'. מתוכם כ- 130 ילדי א'-ד' אשר מגיעים מידי יום לחדר האוכל בליווי המדריכים של מערכת החינוך. ארוחת הצהריים בחדר האוכל היא חלק מהתוכנית החינוכית, וכבכל פעילות יש כללים והנחיות: הילדים יושבים במקומות קבועים, קמים לקחת אוכל בעזרת הצוות ואף בפינוי הכלים יש השגחה. כמו כן הם יודעים להשאיר את המקום בו אכלו מסודר ולשמור על הסדר הציבורי.
 יש לציין שילדי ה'ו' והנוער, גם חניכים רבים מצפית שמגיעים לאכול מהווים אף הם חלק מ"הרעש הבלתי נסבל". הרעש וההמולה הינם תוצאה של כמות ילדים ונוער גדולה שמגיעה לחדר האוכל ואינה ניתנים למניעה מוחלטת.
 אנחנו גרים יחד בקיבוץ גדול עם הרבה אנשים והילדים והנוער חיים פה ומהווים חלק מיומיום.

לבעלי הקלנועיות.

1. ביטוחי החובה לשנת 18-2017 חולקו בתאי הדואר. ביטוח צד ג' יחולק בזמן הקרוב.
2. בעל קלנועית שלא קיבל או רוצה לעשות שינויים בפוליסה מתבקש לפנות אלי בהקדם.
3. על פי החלטת המזכירות והמלצה של מערך הביטוח של הקיבוץ חברים אשר יש ברשותם קלנועית מתבקשים לעשות ביטוח לקלנועית שברשותם.
4. על מנת לרכוש את הביטוח נא לפנות אלי.

יגאל ברק
ממונה ביטוח כפר מנחם

יום האשה הבינלאומי צוין ב- 7.3 .

בסימן יום האשה שוחחתי עם 5 חברים.

שאלתי – למה צריך את יום האשה? מה הטעם ביום זה? האם צריך שוויון מגדרי?
אני מביאה את דברי החברים:

מאיר ארגוב

אני לא מוצא טעם כלשהו לחגוג את יום האשה וזאת, לא מטעמים שוביניסטיים, אלא להפך מתוך דאגה לאשה.

יום חגיגות בשנה לא עושה את העבודה ולא נותן תוצאות, המקדמות את מעמד האשה. אני חסיד הגישה, שגבר ואשה צריכים להיות במעמד שווה וצריך להיות שיתוף פעולה בין המינים.

אין להפלות אשה או גבר בגלל מינם בכל סוגי הפעילויות ובשכר זה מאוד אקוטי. מאותה סיבה גם נעלם יום הגבר, כי לא צריך אותו וכנראה לא הייתה לו משמעות. דרוש רצף פעולות בתחום, רצף שיעמיד את שני המינים במצב שווה ועל במה אחת בעולם, בו הידע והטכנולוגיה הם מרכיב מרכזי, חייבות הנשים להיות במרכז, יחד עם הגברים. ולטעמי, בהרבה אלמנטים הן טובות יותר מהגברים.

בקבוץ, לא נראה לי שבגלל ההעדפה המינית מישוהו מקבל שכר גבוה יותר ואם זה קיים, צריך לתקן זאת ובהקדם.

הקבוץ במקור הוא שותפות. השותפות המלאה חייבת להתבטא בכל אורחות החיים.

לסכום: אין לתת העדפות על רקע מיני, אלא על סמך יכולות.

צר לי, כי גם בקבוץ כבר שנים רבות זה לא קיים ולהעדפות אין קשר לכישורים, אלא לקשרים.

רינה קרן

מאוד חשוב לציין את יום האשה, על מנת להעלות מחדש, כל שנה, את המודעות לחשיבות הנושא של שוויון הזדמנויות לנשים.

ברור שצריך שוויון מגדרי ועוד איך ברור! אני בעד העדפה מתקנת. ישנן לא מעט נקודות בהן חלה התקדמות גדולה. נשים השיגו זכויות רבות. כדוגמא אחוז הנשים בכנסת עלה מ-10% ל 20% שינוי גדול בצבא טייסות, אלופה ונשים בחיילות הקרביים ועוד. כל זאת בזכות עשייה בלתי פוסקת ובזכות העדפה מתקנת המצב שופר רבות. גם במגזר הדתי אנו רואים ניצני פריצת דרך. הנשים הבינו שניתן להשתלב בהרבה תחומים בנוסף לעבודות הבית.

לאחרונה, התפרסמו מספרים ואחוזי הנשים בתפקידים בכירים ובדרגות גבוהות של השכר, הנתונים מדברים בעד עצמם ומעידים על אי השוויון הקיים – בתעשייה, בצבא, בשוק האזרחי באקדמיה ועוד. הנושא חייב להיות במודעות של כולנו ובעקבות זאת יבוא השינוי. השנוי לא יבוא בבת אחת, אלא באופן הדרגתי. בתנועה הקיבוצית מצב הנשים דומה למצבן בחברה הישראלית. מיעוט של הנשים נמצא בתפקידי הניהול הבכירים בתעשייה ובכלכלה, נמצא אותן יותר בתחומי החינוך והחברה. גם בקיבוצים קיימים פערי שכר בתפקידים זהים.

צביה גרשוביץ

יום האשה חיוני כדי לתת חיזוק לנשים, שיש להן יכולת להשמיע את קולן, להיות בעלות תפקידים בחיים - בעבודה בכלכלה, בכנסת, בממשלה ובמגזר האזרחי. יש היום התקדמות במעמד האשה. נשים מכהנות בתפקידים ציבוריים בכירים במקומות עבודה, בארגונים ציבוריים ובחברות פרטיות וציבוריות, אבל עדיין אין מספיק וכמובן שלא נשכח את השכר. בדרך כלל נשים מקבלות שכר יותר נמוך מגברים.

מלווה אותי זכרה של חמותי – שוריקה ברוורמן (שמיר), שהייתה בחבורת הצנחנים שצנחו באירופה במלחמת העולם השנייה, ממקימות חיל הנשים בארץ, במשק הפועלות, במחלקת הביטחון של התנועה והייתה פעילה במפ"ם ובקבוץ שמיר. אני חושבת, שצריך להיות שוויון מגדרי, כדי שנשים בעלות יכולת ורצון תוכלנה לפרוץ קדימה. אני חושבת, שלנשים איכויות מיוחדות (שאינן לגברים) והן יכולות לתרום בכל תפקיד.

אין מה לעשות ברוב הבתים הנשים לוקחות את האחריות העיקרית על משק הבית וגידול הילדים ולפעמים זה מקשה עליהן לקחת תפקידים נוספים. בקבוץ יש לנשים את מלוא האפשרויות לפעול ונשים לא רצות קדימה. בקיבוץ השיתופי זו לא הייתה הגבלה הילדים היו מסודרים ומשק הבית היה מצומצם, הייתה אפשרות להתפתח בעשייה ציבורית וחברות לא נענו ולא לקחו מספיק תפקידים.

למרות כל זאת יש התקדמות. כשהייתי ילדה נשים לא עבדו כמעט בכלל והיום רוב הנשים עובדות.

גם במגזר הבדואי, בו עבדתי מספר שנים יש התקדמות – נשים רבות הולכות ללמוד ולוקחות על עצמן תפקידים מקצועיים ובעלי אחריות (הלימודים בדרך כלל מכוונים למקצועות שישמשו אותן להשגת העבודה). כל בוקר יוצאים מלקיה ומכסיפה אוטובוסים, המסיעים את הלומדות למכללות ולבאר שבע.

יש שם נשים מקסימות מאוד אהבתי אותן והן גם מגלות יוזמות, למשל, לאריגת שטיחים ולרקמות מסורתיות, הנמכרים בחוף לארץ ובמוזאונים בארץ.

יחד עם זאת מתקיימים שם עדיין נישואים פוליגמיים, על אף שמספרן פחת. בכל המגזרים חלה התקדמות, אבל לא מספיק. יש עדיין מה לעשות בתחום.

יובל ושמרית שינדלר

יובל מנתח התנהגות ומנהל מקצועי בעמותת אלוו"ט, אגודה לאומית לילדים אוטיסטים, עובד בחטיבת הבוגרים (בני 50-20). (ניתוח התנהגות הינו תחום מדעי המשלב מחקר וניסוי שמתוכם נגזרים הליכים, אסטרטגיות ועקרונות לימודיים-חינוכיים. בפועל, אני משתמש בכל אותם הליכים ועקרונות ללימוד ולהקניית מיומנויות ולהפחית התנהגויות מאתגרות). שמרית מחנכת כיתה ז' ב"צפית" ומורה ללשון בכתות ז'-י"א (כולל הכנה לבגרות). ליובל ושמרית שתי בנות מיכאלה בת 3.5 שנים ויעלה בת שנה וחצי, שמרית בהריון בחודש רביעי.

שמרית: היום כבר יש יותר שוויון בין המינים. אנחנו רואים יותר ויותר נשים שמשתלבות בעבודות שבעבר לא עבדו בהן. יובל: אצלנו (במשפחה) יש שוויון מגדרי יחסי. ברוב הערבים אני מאחר לחזור, מאידך, בימים בהם שמרית עסוקה אחרי הצהריים ובערב (והם לא מעטים) אני מטפל בבנות ודואג להן ובסופי השבוע מבצע את תפקידי הטיפול (מקלחות, חיתולים וכד'). אצלנו יש גם שוויון שכר, כי שמרית חרוצה מאוד עובדת בהוראה כבר עשור + תואר שני ואני התחלתי לעבוד רק אחרי הלימודים ב-2014. שנינו עובדים כשכירים במקצועות שהשכר בהם עולה בהדרגה וייתכן שהמצב היה שונה במידה והייתי עובד כעצמאי בטיפולים פרטיים. אנחנו שותפים יחד במטלות הבית – מכבסים, שוטפים, מנקים ומשלימים אחת את השני בתחומים פחות חזקים (למשל קיפול כביסות או שיפוצים). לשמרית יש זכות וטו על עיצוב פנים הבית ולי וטו על עיצוב הגינה והסביבה בחוץ. בבית שלנו אני הרמטכ"ל – הזרוע המבצעת ושמרית ראש הממשלה ושר הביטחון היא המחליטה.

באופן כללי, הגעה לשוויון זכויות מלווה בתהליך ארוך שנים, כמו בכל פער או שסע בחברה והשוויון המגדרי הינו מורכב אף יותר משסעים אחרים בחברה, מפני שהוא העתיק ביותר ושורשיו נמצאים עמוק בתפישה של כולנו את המציאות. יש עוד הרבה לאן לשאוף עד להגעה לשוויון מגדרי מלא. המנהלות הישירות של שמרית ושלי בכל עבודה הן נשים, אך מעליהן המנהלים הבכירים הם גברים, וזה ממשיך עד למשרד החינוך והרווחה בהם שרים ולא שרות מתווים את הדרך. היום יש יותר נשים בעמדות מפתח בהן מצויים הכוח והשליטה בחברה אך זה עדיין רחוק משוויון מלא.

שמרית: אין צורך לציין את יום האישה. בדרך כלל מייחדים ימים, לאוכלוסיות הצריכות תמיכה מיוחדת, כמו אלוו"ט או "הקש בדלת", הנשים לא זקוקות לתמיכה כזו.

יובל: יום האישה מצביע על כך שהמאבק לשוויון עדין לא נגמר – זה איננו יום שנועד רק לציין תודה לנשים, עם פרח ונשיקה, אלא רגע של מחאה שאמור להמשיך

ולהעלות על סדר היום את חוסר השוויון בעמדות ההשפעה על חיינו ועתידנו בכל תחום.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

חבר/חברה יקר/ה
מדי פעם אני מוצאת חומרים שנמסרו
לארכיון. יש מי ששם אותם בתא
הדואר ויש מי שמניח אותם בפתח
הארכיון או תולה על הדלת.
אני שמחה עם כל מה שמגיע ורוצה
להגיד תודה למביא אבל לא יכולה, כי
לא צרפת את שמך. אז אם לא קשה
לך, את/ה וכל מי שמביא אלי חומרים –
אנא ציין/ציני את שמך כדי שאוכל
להודות לך. ואשמח כמובן לקבל חומרים
נוספים. בתודה מראש.
אוכמה.

עם אורה ויונתן וכל המשפחה

אנו אבלים על מות

יעקב כספי

מסיפורי המקום

מנוי לקונצרט.

עבודת פרך להיות מעודן.

זה היה מכיתה ח' ועד י"ב הגיע לנו מספר מושבים בהיכל התרבות בתל אביב.

להיות חלק מקהל המינוריים של הפילהרמונית נחשב, כמו להיות אלפיון עליון של המדינה. לא כולם נסעו בבת אחת. אני זוכר מה זה קיבוצניק יושב בקונצרט - היה לנו סנדביץ מוכן מהבית, לא היה לנו כסף לקנות משהו בהפסקה, אכלנו כשהיינו רעבים ואם לא אכלנו מהצהרים, הרי היינו רעבים מיד. הסנדביץ' תמיד הרעיש וגרם עוגמת נפש, לפחות לנו, והפרעות לאלפיונים שישבו סביב. תמיד נשמע ש... ש... שקט... עוד הוסיפו למנת חוץ סוכריות טופי, כי גם אלה הסתובבו ברעש, כאשר משכתי להם ב"אוזניים". צורת האריזה - גם השקית עצמה שהייתה שקית מנייר מלט רעשה וזה עוד בטרם היד הגיעה למחוז חפצה. בקיצור, היינו והרגשנו חריגים בנוף.

אך כל זה כלום, לעומת איך שהגענו אל הקונצרט ובחזרה לקיבוץ. הנסיעה הייתה על גבי ארגז של משאית, שהובילה את המנויים לקונצרט בבירת התרבות בארץ. לא היו לה מושבים ואני זוכר עמידה כל הדרך ובחזרה והחזקת שלבי הסולמות בעוצמה, לבלום את הטלטולים וההקפצות בדרך. בדרך כלל היה קר לנסוע בלילה והברזנט, שנפרס בחופזה לא היה קשור טוב. עד שעה שש בערב, המשאית (לפני הקונצרט) שמשה להובלת זבלים כימים, כמו גם דשנים ורעלים לכל מזיקי השדה. כאשר הרוח חדרה היא לא נעצרה לא בכגדים וגם לא בבשר ואפילו עצמות השלד לא עצרו אותה. היא חדרה וחדרה עד לשד העצמות. אני זוכר, שמבוגרים הסבירו לנו בנסיעה, איך לתפוס את פינות הברזנט מקופלות פנימה, על כף היד להגנת יתר, ולמשיכת הקצוות, אל המקום בו היו צריכות להיות קשורות. וכך, אפילו לא היית יכול, ליצור מצב, שיד אחת תנוח מדי פעם בכיס הבגדים, לחימום. הבגדים שהיו שמורים לנו לנסיעות "תרבות", אלה בגדים, שעשו אותנו עוד יותר חריגים באלפיונים, למשל, חולצה משובצת אדומה. (אחת שאני זוכר.) אני זוכר, שהעירו לי, שראשי נשמט, כי נרדמתי ואני שהרמתי אותו, שמת לי לב שכולם הסתכלו עלי. עשיתי סימן לאותו אדם שהעיר אותי, סימנתי בידי, שכך אני מקשיב והנחתי את ראשי בחזרה ליצועו. ועצמתי את עיניי, הראש על הברכיים יתכן ואף נחרתי והפרעתי למקשיבים, אך לא סיפרו לי, רק העירו אותי בנימוס, בכול זאת הסובבים אותי היו מהאלפיון העליון.

איתי ישראל

בחודש פברואר ירדו 58.9 מ"מ גשם.

ארכיון חומסקי ומאי שקס שה'י' 18 למצוות -
1090 כנ"מ לקראת התחלת חצות

מצל טוב לבן, אהובי, אסביט ואלה המשפחה.
צדק צלחה והרבה נחת.

אלורה מינצ'ר ואל המשפחה
הפכות חמות אהולצת הנין צורף שלמה נכד לביתה וירון.

אלתי ופטי! ליוסי וירצן ואל המשפחה
הפכות חמות אהולצת הבת והנכדה אפאל.

אשרה הצט ואל המשפחה
הפכות חמות אהולצת הנין תום
נכד לאיטה ובועף.

ישראל שבתאי יצא לפנסיה אחרי 61 שנות עבודה בקבוץ, 26 מהן כנהג הסעות פנימיות.

ישראל התחיל את עבודתו כנהג הגולפית בימי הקבוץ השיתופי, כשקלנועיות פרטיות ורכב ממונע היו נדירים. ב-22 השנים בהן נהג ישראל בגולפית הוא הפך למוסד מוכר וחיוני, המוכן להגיש עזרה בכל עת. הוא הסיע חברים/ות לאירועים שונים, ללוויות, לסידורים ברחבי הקבוץ ומעל לכל איפשר לחברים/ות להגיע למרפאה ולחזור ממנה בשלום ובבטחה. הוא הוזעק להוביל חברים/ות וצוות רפואי בכל שעות היום והלילה ורבים רבים מודים לו על שרותיו 24/7 בלי חשבון והתחשבות, בדיסקרטיות ובמסירות רבה, תוך שמירה על כבוד החבר.

אישראל הרבה תודה ויש כח אל העמדת עצמו לפנות הצ'יבור לאופק זמן והענקת שרות מסוג אמין ואחראי!

איחולנו אהרבה שנים של בריאות, נחת, המסק פשילות והנאה מתרבות איכותית שכל כך אהובה עליו

